

benhavns Vedkommende indførte det samme Skattegrundlag for Skat til Stat og Commune, svarer jeg dertil, at jeg overmaade godt kan finde mig i at gaae med Regjeringen i visse Punkter af den Art, naar vi dog maae indrømme, at det hele Skattevæsen endnu er i en Forsøgstilstand. Det blev ogsaa gjort gjældende, da den berørte Sag var for, at man derved havde en Maade, hvorpaa man fra Kjøbenhavn hurtigt kunde skaffe Penge ind i Statskassen ad en taalelig Vej, og derfor maatte man gribe den. Jeg spørger, om der her i Thinget er Nogen, som vil anerkjende, at ethvert Skattegrundlag, der er brugt i vanskelige Tider for derigjennem at tilveiebringe en Skat, er rigtigt og i og for sig retfærdigt? Er der Nogen, som har turdet vedkjende sig den Mening, at Krigstoldskatten hviler paa et retfærdigt Grundlag? Nei, Alle anerkjendte, dengang vi paalagde den, at det var uretfærdigt og haardt at bruge dette Middel; men man brugte det alligevel. Hvorledes har det ærede Medlem dog kunnet høre det over sit Hjerte hvert Aar at være imod mig og Andre, som vilde have den afflasket? Hvorfor har han ikke med sine store statsoeconomiske Indsigter hjulpet med til at paavise en Vej, ad hvilken vi kunde blive frie for denne uretfærdige Skat, som forholdsvis trykker Menigmand mere end nogen Ander? Det er, mine Herrer, gaaet det ærede Medlem som det er gaaet mig: Man finder sig i det Uundgaaelige til en vis Tid, men naar Reformernes Dieblif kommer, søger man at vælge det Bedste, forsaavidt det lader sig opnaae, og hvis det ikke kan opnaaes, venter man, indtil Tiderne blive gunstige. Det er mit Svar til det ærede Medlem.

Clausager: Det var ikke min Hensigt at tage Ordet under Forhandlingen om den her foreliggende motiverede Dagsorden, idet der allerede er talt saa Meget og eftertryffeligt fra de forskjellige Standpunkter, at der ikke er Meget at fremsføre fra mit Standpunkt, medmindre jeg vil komme ind paa Gjentagelser; men der er fremkommet enkelte Ytringer, navnlig fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), der saavel igaar

som idag har fremsat Paastaaende, for hvilke jeg troer, at han har glemte at fremsføre Beviis, og om dem maa jeg dog sige et Par Ord. For at begynde med, hvad han sidst sagde, skal jeg først omtale hans Ytring om, at han vilde stemme for den motiverede Dagsorden fra et demokratisk Standpunkt, men jeg troer med nogenlunde Grund at kunne sige, at jeg gaaer ud fra et demokratisk Standpunkt, naar jeg stemmer imod den motiverede Dagsorden. Jeg er enig i, hvad der er udtalt af et æret Medlem, at vi ved at vedtage den komme ind i et Uføre, som vi ikke i de nærmeste Aar igjen kunne komme ud af, idet vi maae have Penge til at dække Underbalancen, og det staaer derfor for mig som en Nødvendighed, at der maa staffles Penge ad extraordinair Vej, naar vi ikke skulle vedblive at arbejde under et Tryk, som er høist uhyggeligt for vor finansielle Tilstand. At det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds betragter sig som en stor Demokrat, betvivler jeg ikke, og jeg vil maastee ogsaa indrømme, at han i en vis Retning er det; men naar han her siger, at han af demokratisk Hensyn stemmer for Dagsordenen, tilstaaer jeg, at jeg forstaaer ham ikke. — Igaar fremkom han ligeledes med forskjellige Ytringer, hvoraf jeg skal tillade mig at fremhæve et Par. Han sagde blandt Andet, at Fleertallets Forslag vilde lede til at gjøre Folk kjede af en Indkomststat; men jeg troer rigtignok ikke, at han kan fremsføre noget som helst gyldigt Beviis for denne Paastand. Det er let at udfaste en Tanke og at fremsætte en Paastand; men der hører noget Mere til for at bevise Paastandens Rigtighed. Vi maae dog ialfald først have prøvet det Skatteprincip, der foreslaaes af Fleertallet, for det kan vise sig, om det ærede Medlem har Ret i sin Paastand. Det er jo muligt, at dette Princip kan indeholde adskillige gode Sider, som, naar de først blive kjendte blandt Befolkningen, vil forløse denne med Tanker om en Indkomststat, men selv om der virkelig skulde løbe større Ulemper derved end ved Contingentsystemet, som det næsten lader til, at det ærede Medlem holder mere af, vil jeg dog foretrække det; thi jeg har lært Contingentsystemet saa godt at kjende, at jeg er overbevist om, at det ikke